

дѣтель. Сенатътъ обрадованъ, опредѣли му съ декретъ единъ триумфъ. И споредъ туй официално рѣшеніе, Домиціанъ е побѣдителъ на Дакытъ, а въ ещѣното време, по Евсевія, и на Маркоманытъ, съ които наистинѣ бѣше водилъ война, но безъ никакъвъ успѣхъ. Ласкателитъ му, а най-вече поетитъ римскы на онуй време, преувеличихъ мнимытъ тѣзи побѣды, като ги въздигахъ по-горѣ отъ побѣдытъ на Александра и Цезаря. Бойтъ съ Дакытъ трая отъ 86—90 год., а триумфътъ на Домиціана трѣба да е станѣлъ по 91 год. слѣдъ Р. Х. Като са склучи мирътъ, този И-ръ повелъ да въздигне въ земята на Дакытъ превъсходенъ единъ наметникъ въ честь на Фуска, който тамъ паднѣ мъртъвъ съ цѣла армія.

§ 6. Другой тѣхенъ бой съ Траяна, който ги побѣдява.

Годишнината, която Домиціанъ са задѣлжи да плаща на Дакытъ, слѣдуваше да имъ са дава до царуваньето на наследника му Нерва; но Траянъ, който наслѣди Нерва въ 98 год., не рачи вече да плаща безчестната тѣзи давнина. Неговото отричанье накара Дакытъ да са приготвятъ за новъ бой и да помолѣхъ тозъ-пѣтъ съсѣдытъ си *Язигытъ* да имъ додѣтъ на помощъ. Послѣднитъ, като имъ отказахъ подъ предлогъ да не са развалихъ съ Римлянытъ, Децебалъ ги удари и облада значителна една часть отъ земята имъ. — Траянъ сетнѣ, като нападнѣ Дакытъ и ги подчини, не рачи да имъ повърне тѣзи часть, макаръ тѣ (*Язигытъ*) да я изгубихъ по причина на своята преданность къмъ Римлянытъ. ⁽⁷⁾

(7) Dio, l. LXVIII, p. 774.